

nylig have hørt, at den ene ærede Ordfører for Flertallet, det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds (Solkstein-Ledreborg), har fremsat en Motivering, der er høist forskjellig fra den, der kom frem fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Men det er overhovedet ikke Salen, hvorefter man skal slutte, men Gjærningen, og de Gjærninger, der foreligger, ere Fællesudvalgets Forhandlinger og Fællesudvalgets Indstillinger, de Indstillinger, som endte med, at Repræsentanter for Flertallet her i Salen anbefalede Landstinget at bringe Landstingets Affattelse af Finantsloven i fuld Overensstemmelse med Folkethingets. Det er under Hensyn til denne Betragtning, at Landstinget denne Gang ikke har villet vige bort fra sin Opfattelse af Stridspunkterne, fordi det troede, at, dersom det gjorde det, vilde det godkjende den Opfattelse, som efter Landstingets Anskuelse er urigtig, og som det tror, at Folkethinget har: at Folkethinget har en større Ret til Indflydelse paa Finantsloven end Landstinget. Det er af den Grund, at Landstinget ikke har villet gjøre det, idet det har troet, at, naar det gjorde det, vilde det blive opfattet paa en faadan Maade, som om det var villigt til at opgive sin forfatningsmæssige, grundlovmæssige Ret. Men idet Landstinget har været i den Nødvendighed, saaledes som Udvillingen er foregaaet, at maatte fastholde et fra Folkethingets forskjelligt Standpunkt, er det dog klart af de Vædringsforslag, som Landstinget har opstillet, at det har søgt saa meget som muligt at kunne vise Smødekommien ligeoverfor Folkethinget. Det er af denne Grund, Landstinget ikke har optaget de i og for sig saa overordentlig naturlige Forslag fra Tillægsbevillingsloven. Landstinget har af Forhandlingerne her i Salen set, at disse Forslag ere blevne opfattede paa en anden Maade end den, der stemmer med Regjeringens oprindelige Hensigt, og Landstinget har derfor ikke optaget disse Forslag, fordi det ikke har ønsket at skaffe nye Stridspunkter tilveie, ikke har ønsket at udvide Konflikten. Landstinget har desuden af de tidligere 17 Differentier indladt at optage de 13; det har indladt det, fordi det ogsaa i den Henseende har ønsket at indskrænke Konflikten saameget som muligt. Det har nøiedes med de 4 Punkter. Nu er det af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) bemærket, at disse 4 Punkter ere komne ind her i Salen i en forfærdet Affattelse saavel fra Regjeringens som fra Landstingets Side, med en yderligere Forpølgelse af det, der forelaa fra Fællesudvalgets Side. Det ærede Medlem undrede sig derover; men han vilde have kunnet spare sig sin Forbauselse, naar han havde læst Landstingets Forhandlinger, hvoraf han vilde have set, at, idet Landstinget opstiller disse Punkter, er det udtrykkeligt udtalt, at saasnart som der viser sig Spor af Villie fra Folkethingets Side til at

komme Landstinget imøde, saasnart der blot sker noget Skridt til Tilnærmelse fra Folkethingets Side, vil det fra Landstingets Side blive mødt med tilsvarende Beredvillighed. Det er klart, at Landstinget netop ikke har villet opstille Fællesudvalgets Forslag, som om de vare den ene Side Basis for Forhandling mellem de to Thing, men at det har villet give Folkethinget fuld Frihed til at stille nye Forslag. De Forslag, som ere opstillede af Flertallet her i Salen idag, da vi have Finantsloven for dette Finantsaar til 13de Behandling, disse Vædringsforslag — jeg undtager selvfølgelig Forslaget om, at § 28 skal udgaa; det er saa naturligt, at jeg kan slutte mig dertil — vise sandelig ingen Villie til Smødekommien fra dette Things Side. Der synes ikke at være noget Skridt til Tilnærmelse, hvor meget end det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) forstikker om det Mødsatte. Vi kunne fra vor Side kun i høieste Grad beklage dette; vi have altid ønsket, at der skulde naaes en Overenskomst mellem de to Thing; vi have arbeidet derfor saa godt vi kunde, og vi vilde gjerne ogsaa nu arbejde derfor, dersom vi havde nogetsomhelst Middel paa vor Haand dertil. Vi have taget under Overveielse, om vi med Nytte kunde opstille noget Vædringsforslag paa Sagens nuværende Trin, men efter Flertallets hele Standpunkt har det været os fuldstændig klart, at ethvert Forslag fra vor Side vilde være lige haabløst og umuligt; vi beklage derfor de Vædringsforslag, som ere stillede af Flertallet, og jeg tør sige, at vi beklage dem ikke mindre for selve dette Things Skyld, til hvilket vi høre. Vi have fra vor Side altid ønsket at holde Hævd over Folkethingets berettigede grundlovmæssige Indflydelse, men netop derfor er det at beklage, at Folkethinget i den nærværende Konflikt har villet hævde sig den overveidende eller udelukkende Indflydelse paa dette Aars Finantslov og derved er kommen til det Resultat, at det slet ingen Indflydelse har faaet. Det høie Folkething har før gjort Skridt til at hævde dette Things Supremati, men Virkningen af disse Skridt har vist sig at blive den mødsatte af den, der har været tilstøttet, og jeg synes, at man skulde dog lære Noget deraf. Folkethinget har engang i den Hensigt at fjerne et Ministerium negtet Finantsloven. Følgen blev, at Ministeriet blev, og at Folkethinget maatte erkende, at det ikke vilde gjøre det Experiment tiere. Folkethinget har en anden Gang villet fjerne et Ministerium ved at bringe uvedkommende Stridspunkter ind paa Finantsloven, og det er i den Anledning gaaet saa vidt, at det fortolkede Grundlovens Bestemmelse om, at Ministrene ere berettigede til at tage Dødt til enhver Tid, paa den Maade, at det troede at kunne have Ret til at forlange Afflutning paa Debatten, inden den var begyndt, og inden Ministeren kunde have hørt Velighed til at forlange Ordet. Følgen blev den-